

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-01-10
Besvaras senast
2022-01-25

Till kulturminister Jeanette Gustafsdotter (S)

2021/22:248 Utebliven granskning av gangsterrappen

Gangsterrappens betydelse för de kriminella nätverken i Sverige har aktualiserats på nytt i efterdyningarna av avrättningen på rapparen Einár. Efter mordet kommunicerade polisen ut att de hade särskild bevakning på sex personer i Stockholmsområdet, varav hela tre var rappare – två var med Einár under mordnatten.

Det har funnits de som gjort sitt yttersta för att försvara och fortsatt legitimera gangsterrappen även efter mordet, men stark kritik har också väckts, däribland från inrikesminister Mikael Damberg, som bland annat uttryckte följande:

”Det som är farligt tycker jag, det är att det finns en subkultur bland unga människor där man glorifierar den här gangsterkulturen.”

Jag kan endast instämma i Mikael Dambergs kommentar. Det går inte att blunda för att gangsterrappen i såväl Sverige som andra länder har en nära relation till de kriminella nätverken, till ”gangsters”. Det är med andra ord inte endast som så att gangsterrappen glorifierar gangsterkulturen genom att erbjuda någon form av oskyldig beskrivning av gangstermiljön. Gangsterrappare har i många fall själva visat sig vara en aktiv del av gangstermiljön, högst inblandade i grova brott vilka de även refererar till i sina låtar.

Detta har i praktiken inneburit att såväl texter som musikvideor har blivit verktyg för kriminella grupperingar att föra ut sina budskap – budskap som för de initierade antingen har tydlig koppling till redan begångna brott eller syftar till att hota andra grupperingar. Att vissa rappare livnär sig på såväl intäkter från musiken som intäkter från kriminalitet är troligt. Sannolikt innebär även musiken ett starkt varumärke, vilket kanske underlättar de kriminella aktiviteterna.

Senast någon musik problematiserades i samma utsträckning som gangsterrappen görs i dag fick Brå i uppdrag att utvärdera densamma för att därigenom generera ett bättre kunskapsläge. Rapporten presenterades 1999 och både berörde och hette *Vit maktmusik* (Brå 1999:10). Vitmaktmusiken synades i sömmarna, och i rapporten återfanns allt från åtgärderna i skolan till industrin kring musiken. Denna överblick möjliggjorde en bättre förståelse av situationen, och någonting snarlikt vore önskvärt även i detta fall.

En rapport över gangsterrappen behöver inte syfta till att presentera förslag på lagförändringar utan snarare erbjuda en överblick över området. Förhoppningsvis skulle det kunna underlätta samhällets kollektiva ansträngning att motarbeta att ungdomar förleds in i kriminalitet med gangsterrappen som en bidragande orsak. Givet detta föreslog Sverigedemokraterna just en sådan granskning.

Jag riktade under hösten en interpellation till Mikael Damberg utifrån hans uttalanden och Sverigedemokraternas förslag, men den besvarades aldrig eftersom statsministern avgick. När Magdalena Andersson återkom som statsminister utsågs Jeanette Gustafsdotter till kulturminister.

Torsdagen den 1 december fick Jeanette Gustafsdotter en fråga, i en av sina första intervjuer, om Sverigedemokraternas förslag att utreda gangsterrappen likt hur Brottsförebyggande rådet utredde vitmaktmusiken på 90-talet. På denna fråga svarade kulturministern följande: ”Absolut titta på det och se om det leder till brott.”

Ett tydligt besked från ministern. Dessvärre backade kulturministern senare från detta, och när jag ställde en skriftlig fråga i ärendet blev svaret att den granskning ministern initialt stod bakom inte var aktuell.

Mot denna bakgrund önskar jag fråga kulturminister Jeanette Gustafsdotter följande:

1. Hur kom det sig att ministern ändrade uppfattning och inte längre verkar för en granskning?
2. Avser ministern att vidta några andra åtgärder för att komma till rätta med den problematik som ministern, Mikael Damberg och jag har tillstått?

.....
Tobias Andersson (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck